

Raquel Albiol
Grup Municipal d'ERC-AM

A mi la política no m'interessa

La política i els polítics no estan precisament popularment ben valorats, i estan a l'ordre del dia frases com ara “tots els polítics són iguals”, “la política no serveix per a res”, “sempre manen els mateixos” i “a mi la política no m'interessa”.

Lamentablement, certs partits i polítics en particular ajuden a fomentar aquesta mala visió (i amb raó), però precisament jo els consideraria mals polítics que fan mala política; no es pot posar a tothom dins del mateix sac.

Pel que fa a “a mi la política no m'interessa”, voldria dir als que ho tenen com un mantra que la política els afecta directament i la viuen (i pateixen) en el seu dia a dia, des del preu del cafè fins al seu sou, del preu dels lloguers o compra de pisos, a les escoles, la sanitat...

I en comptes de queixar-se des del sofà de casa o de les xarxes socials, què és molt còmode, els convido a involucrar-se. No cal que sigui en un partit polític, tan sols cal que participin en alguna entitat, en alguna associació... perquè, i més en en un municipi, es poden produir grans canvis que sorgeixen des de la base, de la ciutadania.

I d'això en tenim un bon exemple a Cornellà, una ciutat coneguda anys enrere com a Cinturón Rojo, amb un gran teixit social que va reivindicar i va ser clau en les lluites i defensa dels drets dels treballadors i treballadores, una ciutat on gràcies al moviment veïnal es van aconseguir grans avenços per la població de la ciutat.

Una ciutat on la majoria de la població no va tenir por de sortir al carrer quan calia i fer de la lluita un dogma, un estil de vida gairebé podríem dir.

Cornellà és una ciutat compromesa, o més ben dit la seva gent, i com a mostra les més de 300 associacions que tenim a la ciutat, moltes d'elles amb molts anys d'història, com per exemple la FAVCO (Federació d'Associació de Veïns i Veïnes de Cornellà), que aquest any fa 30 anys, una representació del que la lluita de base significa.

Un altre exemple, els últims plens han comptat amb més assistència de públic que altres vegades, perquè quan els temes a tractar afecten de manera substancial a la ciutadania, aquesta respon i participa.

Alhora, també hem de posar en valor la tasca de moltes entitats i/o organitzacions culturals que fan que la ciutat tingui vida pròpia i puguem gaudir de moltes activitats durant tot l'any.

Per tant, no puc compartir la frase “a mi la política no m'interessa” o “jo no en sé de política”; tots en sabem de política, i tots i totes podem incidir per canviar el rumb de les coses. Hi ha moltes maneres per fer-ho, i implicar-se, en la mesura que un pugui, és la millor pràctica per poder fer possibles els canvis. Insisteixo, la crítica fàcil no porta enlloc, tan sols perpetua un model. L'objectiu de la dreta, reacia a autèntics processos de participació, és que no interessi la política. Esquerra i el republicanisme lluiten per dignificar l'activitat política, perquè república i democràcia són sinònims de la implicació de tothom en els afers públics.

La política la pots fer o te la poden fer, vosaltres trieu. ●